

Lítill leiðarvísir um Ingimund

eftir Ólaf Ragnar Helgason

Um Ingimund

Ingimundur er klettaspíra í Steinafjalli undir Eyjafjöllum sem fyrst var klifin í júlí 1988 af nokkrum ÍSALP félögum. Síðan hefur alloft verið farið á dranginn og telst hann í dag hiklaust til klassískra klettaleiða á Íslandi. Bergið í Ingimundi er nokkuð gott til klifurs á íslenskan mælikvarða en drangurinn er í allþéttu hraunlagi ofaná móbergsmyndun Eyjafjalla. Hraunlagið teygir sig reyndar bæði til austurs og vesturs út frá Ingimundi og ekki er ólíklegt að þar megi finna fleiri spennandi klifurleiðir en aðkoman er nokkuð löng og strembin.

Aðkoma

Gangan upp að Ingimundi er hin skemmtilegasta og er ekki mælt með að menn lesi eftirfarandi leiðarlýsing� of vel heldur láti fremur reyna á rötunarhæfileikann. Best er að hefja gönguna við bæinn Steina undir Eyjafjöllum. Leiðin fylgir giljum í hlíðinni og grassyllum á milli þeirra og þarf hvergi að klifra eða stunda óþarfa glæfraskap heldur er iðulega hægt að skjóta sér framhjá klettahöftum með því að hliðra út eftir grassyllum. Það borgar sig að

Austurhlíðin á Ingimundi. Upprunaleiðin liggur upp augljósu grófina á myndinni og upp í klaufina. Mundi liggur framan á dranginum og sameinast upprunalegu leiðinni rétt fyrir neðan klaufina. Ljós.: Ólafur Ragnar Helgason.

gefa sig á tal við bændur áður en haldið er upp því sauðfé á það til að komast í sjálffeldur á þessum slóðum og eigi ferðin að vera til fjár í bókstaflegri merkingu þá er gott að þiggja leiðbeiningar frá bendum þar að lútandi.

Gengið er upp grasbrekkuna neðst upp í augljóst gil austan megin og niður af Ingimundi, nánast beint upp af Steinum. Fyrir enda gilsins er klettaþil allmikið, rautt á lit, og er farið upp úr gilinu austan megin og hliðrað yfir í næsta gil þar fyrir austan. Gengið er upp það gil og þarf að klöngrast upp lítið klettahaft en þar hefur verið komið fyrir kaðli. Pegar upp haftið er komið blasir við annað klettahaft nokkuð hærra. Ekki þarf að klífa það heldur er best að hliðra til austurs eftir grassyllu yfir í næsta gil og ganga þar upp nokkuð bratta grasbrekku. Pegar komið er efst í það gil er hliðrað á nokkuð tærpi grassyllu til vesturs aftur til baka yfir í gilið. Gilinu er fylgt upp þar til kemur að klettahafti og þá er

Undir Ingimundi að suðvestanverðu. S fyrir Stratos liggur upp S-laga sprunguna á um miðjum dranginum, beint undir hátindinum. Þaðan er farið upp augljósu sprunguna vinstra megin við tindinn. Stefán Órn Kristjánsson stendur við besefann.
Ljósm.: Ólafur Ragnar Helgason.

Hliðrað eftir grassyllum til vesturs og síðan gengið uppá brún. Nú blasir Ingimundur við og þá er gengið eftir nokkuð skýrri götu vestur að dranginum.

Klifurleiðir

Allar leiðir eru um 50 metrar og eru venjulega klifraðar í 1–2 spönum. Niðurleið af Ingimundi er norðan megin en þar er hægt að klöngrast og/eða síga niður af dranginum.

Upprunalega leiðin (orginalinn)

Suðvestan á Ingimundi, klifrað upp í augljósa gróf sem leiðir upp í sprungu austan megin við hátindinn. Komið upp á milli beggja tindanna á toppnum.

Gráða: 5.6

Fyrst farin: 17. júlí 1988.

Stefán Smárason, Haraldur Órn Ólafsson og Guðmundur Eyjólfsson.

Mundi

Vestan megin við upprunalegu leiðina og lítið eitt strembnari. Fylgir stöllum inn í áberandi strömp og þaðan upp á góða syllu. Síðan er farið upp víða sprungu og upp í klaufina austan megin við toppinn. Efsti hluti leiðarinnar er sameiginlegur upprunalegu leiðinni.

Gráða: 5.6

Fyrst farin: Sumarið 1989.

Stefán Smárason og Leifur Órn Svavarsson.

S fyrir Stratos

Vestasta leiðin á Ingimund. Nokkuð augljós S-laga sprunga, ca. í miðjum Ingimundi vestanverðum, er klifruð. Síðan er farið upp sprungu sem liggur upp á toppinn vestan megin við hærri tindinn. Leiðin dregur nafn sitt af S-laga sprungunni.

Gráða: 5.8

Fyrst farin: Sumarið 1991.

Björn Baldursson og Stefán Smárason.

